

U 78/2011 vp

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi alustavien talousarviosuunnitelmien seuranta ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä (*talousarviosuunnitelmien seuranta*) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta euroalueella (*vakavissa vaikeuksissa olevien jäsenvaltioiden valvonta*)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 23 päivänä marraskuuta 2011 tekemät ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi alustavien talousarviosuunnitelmien seuranta ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen

korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä sekä rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta euroalueella sekä ehdotuksista laadittu muistio.

Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 2012

Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen

Finanssineuvos apulaisosastopäällikkönä *Ilkka Kajaste*

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

MUISTIO
20.12.2011EU/2011/1935
EU/2011/1936

KOMISSION EHDOTUKSET RAHOITUSVAKAUTENSA OSALTA VAKAVISSA VAIKEUKSISSA OLEVIENTAI VAKAVIEN VAIKEUKSIEN UHASTA KÄRSIVIENTÄ JÄSENVALTIOIDEN TALOUDEN JA JULKISEN TALOUDEN VALVONNAN TIUKENTAMISESTA EUROALUEELLA KOSKEVAKSI ASETUKSEKSI SEKÄ ASETUKSEKSI ALUSTAVIEN TALOUSARVIOUUNNITELMIEN SEURANTAA JA ARVIOINTIA SEKÄ EUROALUEEN JÄSENVALTIOIDEN LIALLISEN ALIJÄÄMÄN TILANTEEN KORJAAMISEN VARMISTAMISTA KOSKEVISTA YHTEISISTÄ SÄÄNNÖKSISTÄ

1 Johdanto

Euroopan komissio antoi 23 päivänä marraskuuta 2011 kaksi asetusehdotusta, joiden tarkoitus on vahvistaa budjettiseurantaa euroalueella. Ehdotusten taustalla on maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin paljastamat puutteet talous- ja rahaliiton hallinnassa. Joulukuun 12 päivänä 2011 tulivat voimaan uudet talouspolitiikan koordinaatiota koskevat asetukset, jotka täydentävät ja muuttavat vakaus- ja kasvusopimusta, käynnistävät uuden liiallisia tasapainottomuuksia koskevan menettelyn sekä mahdollistavat sanktioiden aiempaa tehokkaamman käytön talous- ja budjettikurin vahvistamiseksi. Komission mukaan euroalueella tulisi kuitenkin tehdä vielä tätä enemmän muun muassa sen vuoksi, että tiivistyvän integraation myötä rajat ylittävät riskit ovat lisääntyneet. Tämä edellyttää parempia mahdollisuuksia puuttua poikkeavaan kehitykseen.

Komission ehdotuksista ei ole käyty ennen ehdotusten antamista alustavaa keskustelua komiteatasolla tai euroryhmässä. Sen sijaan talous- ja rahoituskriisin syvennyessä on eri yhteyksissä painotettu euroalueen hallinnan vahvistamisen tärkeyttä. Tämä tuli esiin 21 päivänä heinäkuuta 2011 pidetyssä euroalueen maiden huippukokouksessa ja uudelleen 26 päivänä marraskuuta 2011, jolloin todettiin muun muassa se, että ”EU-ohjausjakson käyttöönotto on perin pohjin muuttanut finanssi- ja talouspolitiikkojemme koordinoitua Euroopan tasolla, sillä nyt EU:n tason koordinointi edeltää kansallista päätöksentekoa”. Samalla todettiin talous- ja rahoitus-

kriisiin liittyen, että luottamuksen palauttamiseksi tarvitaan uusia toimia. Erityisesti tämä koskee niitä jäsenvaltioita, joihin kohdistuu erityisiä uhkia, kuten Italia ja Espanja, sekä niitä, joilla on jo sopeutusohjelma (Kreikka, Irlanti ja Portugali). Lopuksi todetaan, että kaikki muut euroalueen jäsenvaltiot vahvistavat noudattavansa kaikkia sitoumuksiaan, erityisesti niitä, jotka liittyvät julkisen talouden kestävyYTEEN ja rakenneuudistuksiin.

Talous- ja finanssipolitiikan koordinaatiosta ja valvonnasta todettiin, että koordinaatiota, valvontaa ja kurinalaisuutta tehostetaan. Sovittiin, että liiallisten alijäämien menettelyssä olevien euroalueen jäsenvaltioiden osalta komissiolla ja neuvostolle annetaan valtuudet tarkastella kansallisia talousarvioesityksiä ja antaa niistä lausunto ennen kuin asianomainen parlamentti hyväksyy ne. Lisäksi komissio seuraa talousarvion toteuttamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia varainhoitovuoden aikana. Sopeutusohjelmien osalta todettiin, että ohjelman lipsumisen varalta ohjelman täytäntöönpanon seurantaa ja koordinoitua tiivistetään. Tässä yhteydessä viitattiin myös komission lupaamaan tiiviimpää seurantaa koskevaan ehdotukseen.

Joulukuun 10. päivänä 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston yhteydessä hyväksyttyssä euroalueen päämiesten julkilausumassa neuvostoa ja Euroopan parlamenttia kehoitetaan tutkimaan komission ehdotukset ripeästi, jotta ne voitaisiin ottaa käyttöön jo seuraavan budjettisyklin aikana. Komission tulisi arvioida jäsenvaltioiden budjettisuunnitelmia ja tarpeen tullen antaa niistä lausuntonsa.

Vakavien poikkeamien ilmaantuessa se voisi myös pyytää jäsenvaltiota laatimaan uuden budjettisuunnitelman.

2 Pääasiallinen sisältö

Asetus alustavien talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöistä

Asetusehdotus alustavien talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöistä (KOM(2011) 821 lopullinen) koostuu viidestä osasta. Näistä kolme ensimmäistä (yleiset säännökset, yhteiset talousarviosäännökset, jäsenvaltioiden budjettisuunnitelmaluonnosten seuranta ja arviointi) koskee kaikkia euroalueen jäsenvaltioita. Neljännessä osassa on säännöksiä, jotka koskevat erityisesti niitä jäsenvaltioita, joilla on liiallinen alijäämä. Viimeisessä osassa on joitakin yleisiä määräyksiä.

Yleiset säännökset, jotka koskevat asetuksen kohdetta ja soveltamisalaa, sisältävät viitaukset toissijaiseen lainsäädäntöön, jossa on säädetty eurooppalaisesta ohjausjaksosta, budjettipolitiikkaa koskevasta monenvälisestä seurannasta sekä liiallisen alijäämien korjaamisesta. Lisäksi todetaan, että asetus koskee niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro. Toinen artikla sisältää määritelmät, kuten riippumaton finanssipoliittinen neuvosto, riippumaton makrotaloudellinen ennuste, julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehys ja vakausohjelma.

Yhteisiä talousarviosäännöksiä koskeva osa koostuu kahdesta artiklasta. Artiklassa 3 todetaan, että jäsenvaltioiden on julkistettava keskipitkän aikavälin finanssipoliittiset suunnitelmansa yhdessä vakausohjelman kanssa viimeistään huhtikuun 15 päivänä ja koko julkista taloutta koskeva talousarvioehdotus viimeistään lokakuun 15 päivänä. Koko julkista taloutta koskeva talousarvio on hyväksyttävä ja julkistettava viimeistään joulukuun lopussa. Komission tarkoitus on synkronoida kansallisia budjettiaikatauluja,

jotta budjettipolitiikkaa ja vakaus- ja kasvusopimuksen velvoitteiden toteutumista voidaan seurata. Ehdotuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion tulee omaksua numeeriset budjettitasapainoa koskevat finanssipoliitiikan säännöt, jotka koskevat koko julkista taloutta ja ovat sitovia. Artiklan 2 kohdassa todetaan, että jäsenvaltioiden tulee perustaa finanssipoliittinen neuvosto seuraamaan kansallisten finanssipoliittisten sääntöjen täytäntöönpanoa ja varmistaa makrotaloudellisten ennusteiden riippumattomuus.

Jäsenvaltioiden talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia koskevat säännökset ovat varsin yksityiskohtaiset. Seurantaa koskevassa 5 artiklassa todetaan, että tulevaa vuotta koskeva suunnitelmaluonnos pitää toimittaa komissiolle ja euroryhmälle viimeistään 15 päivänä lokakuuta, jolloin luonnos on myös julkistettava. Tämän lisäksi artiklassa määritellään, mitä tietoja koko julkista taloutta koskevan budjettisuunnitelman tulee sisältää. Näitä tietoja ovat muun muassa tuloja ja menoja koskevat arviot sekä niiden keskeiset aluerät. Suunnitelman tulee sisältää myös tietoja tärkeimmistä uudistus suunnitelmista, joilla voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia muihin euroalueen maihin. On myös selostettava, miten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 121 artiklan mukaiset politiikkasuositukset on otettu huomioon. Jos komissio havaitsee erityisen vakavan poikkeaman niistä budjettipolitiikan velvoitteista, jotka aiheutuvat vakaus- ja kasvusopimuksesta, sen tulee kahden viikon sisällä vaatia asianomaiselta jäsenvaltiolta korjattu talousarviosuunnitelma. Artiklan 6 mukaan komission tulee tarpeen mukaan antaa lausunto suunnitelmasta marraskuun lopussa. Lausunto julkistetaan ja komissio voi jäsenvaltion parlamentin pyynnöstä esitellä sen asianomaiselle parlamentille. Komissio laatii myös arvion koko euroalueen budjettitilanteesta ja -näkymistä. Euroryhmän on määrä käydä keskustelu komission lausunnoista ja koko euroalueen budjetinäkymistä.

Liiallisen alijäämän korjaamisen varmistamista koskevat säännökset merkitsevät asianomaisen jäsenvaltion kansallisen budjetin täytäntöönpanon kokonaisvaltaista arviointia koko julkisen talouden että sen alasektoreiden tasolla (7 artikla). Myös muut julkiseen

talouteen liittyvät riskit tulee ottaa huomioon. Jäsenvaltio raportoi säännöllisesti komissiolle ja talous- ja rahoituskomitealle. Raportoinnit, josta annetaan erikseen ohjeet, tulee tapahtua kuuden kuukauden välein. Jos jäsenvaltiota koskee perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukainen huomautus, on raportoinnin tapahduttava kuitenkin kolmen kuukauden välein. Eriksen säädetään siitä, kuinka toimitettavien tietojen oikeellisuus varmistetaan.

Jos on olemassa riski, että jäsenvaltio jättää noudattamatta alijäämämenettelyyn liittyviä velvoitteita, komissio voi edellyttää, että asianomainen jäsenvaltio päättää lisätoimista. Komission asiaa koskeva suositus julkaistaan. Jäsenvaltion tulee raportoida toimista ja niiden vaikutuksista asetetussa määräajassa. Myös Euroopan parlamentti voi halutessaan osallistua raportin arviointiin. Komissio tekee arvion siitä, onko jäsenvaltio ryhtynyt sen edellyttämiin toimiin. Ehdotuksen 9 artiklassa säädetään asetus ja perussopimuksen 126 artiklan ja asetuksen 1467/97 suhteesta toisiinsa. Asetusehdotuksessa todetaan lisäksi, että komission toisen asetusehdotuksen mukaisen sopeutusohjelman kohteena oleviin jäsenvaltioihin ei sovelleta tämän asetuksen liiallista alijäämää koskevia säännöksiä.

Lopuksi asetusehdotuksessa todetaan, että sen soveltamisesta raportoidaan ja sitä arvioidaan viiden vuoden välein, jolloin siihen voidaan esittää muutoksia. Asetus sovelletaan jäsenvaltioihin, jotka ovat sen voimaan tullessa alijäämämenettelyssä. Ehdotuksen 4 artiklan vaatimukset kansallisesta finanssipolitiikan säännöstöstä ja finanssipolitiikan neuvostosta on saatettava voimaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asetus on hyväksytty.

Asetus rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta euroalueella

Rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta euroalueella annetun asetusehdotuksen

(KOM(2011) 819 lopullinen) tarkoituksena on sen 1 artiklan mukaan vahvistaa säännökset niille jäsenvaltioille, jotka saavat rahoitustukea Euroopan rahoitusvakausvälineeltä (ERVV), Euroopan rahoitusvakausmekanismilta (ERVM), Euroopan vakausmekanismilta (EVM) tai muilta kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta, kuten Kansainväliseltä valuuttarahastolta (IMF). Asetus koskee euroalueen jäsenvaltioita.

Asetuksen 2 artiklan mukaan jäsenvaltio, joka on vakavissa vaikeuksissa rahoitusvakauden suhteen, voidaan asettaa tiukennettuun valvontaan. Komissio voi päättää puoli-vuosittain seurannan jatkamisesta. Jäsenvaltiota kuullaan etukäteen. Seuranta voi koskea myös maita, jotka saavat varautumistukea mainituista rahoituslähteistä. Poikkeuksena ovat luottolimiitit, joihin ei liity ehdollisuutta, niin kauan kuin niitä ei ole vielä nostettu. Asetuksen 3 artiklassa täsmennetään, mitä tiukennetulla valvonnalla tarkoitetaan. Komissio toimii tiukennetussa valvonnassa yhteistyössä Euroopan keskuspankin (EKP) kanssa. Valvonta perustuu neljännesvuositaiseen raportointiin, johon osallistuu myös pankkivalvontaviranomainen (EBA). EBAn valvonnassa on määrä mm. tuottaa stressitestejä sekä analysoida rahoitusmarkkinoiden ja rahoituslaitosten tilaa asiaomaisessa maassa. Komissio voi myös tehdä säännönmukaisia tarkastuskäyntejä seurannan kohteena olevaan jäsenvaltioon, jotta voidaan varmistaa vaadittujen toimenpiteiden täytäntöönpano. Jos arvioinneissa todetaan, että lisätoimenpiteet ovat tarpeen ja että rahoitusvakauden häiriöillä on haittavaikutuksia euroalueen rahoitusvakauteen, neuvosto voi määränemistöllä komission esityksestä suositaa jäsenvaltiolle, että se hakisi rahoitustukea ja laatisi sopeutusohjelman. Myös Euroopan parlamentti voidaan kutsua näkemysten vaihtoon.

Jos jäsenvaltio päättää hakea rahoitustukea, on sen välittömästi informoitava neuvostoa, komissiota ja EKP:a suunnitelmistaan. Talous- ja rahoituskomitea keskustelee asiasta komission arvion perusteella. Jos tukea haetaan ERVV:ltä tai EVM:ltä, komissio valmistelee yhdessä EKP:n ja mahdollisesti IMF:n kanssa arvion velkakestävytydestä ja toimittaa sen talous- ja rahoituskomitealle. Asetuseh-

dotuksen 6 artiklassa on säännökset, jotka koskevat sopeutusohjelmaa ja sen käsittelyä. Tässä yhteydessä on otettava huomioon suositukset, joita on annettu perussopimuksen 121, 126 ja 148 artiklojen perusteella. Toisaalta sopeutusohjelma korvaa liiallisia alijäämiä koskeva menettelyn. Myöskään liiallisia tasapainottomuuksia koskevaa menettelyä tai eurooppalaiseen ohjausjaksoon liittyviä toimia ei sovelleta niin kauan kuin sopeutusohjelma jatkuu.

Seuranta jatkuu ohjelman jälkeen niin kauan, kunnes vähintään 75 % rahoitustuesta on maksettu takaisin. Komission ja EKP:n tarkastuskäynnit voivat jatkua myös tänä aikana ja neuvosto voi suosittaa korjaavia toimia tarpeen mukaan. Artiklat 5 ja 6 eivät koske varautumistukea saavia ja rahoituslaitosten pääomittamiseen kohdistuvia lainoja hyödynnäviä jäsenvaltioita.

3 Ehdotusten oikeusperusta ja toissijaisuus

Asetusehdotuksen oikeusperusta on SEUT 121 artiklan 6 kohta ja 136 artikla. Perussopimuksen 121 artiklan 6 kohta mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen antaa yksityiskohtaiset säännöt monenvälisestä valvontamenettelystä. Vaikka kysymys on osin liiallisen alijäämän menettelystä, ei asetusehdotusten oikeusperusta ole 126 artikla, jossa alijäämämenettelystä määrätään vaan 121 artikla, joka liittyy talouspolitiikan koordinaatioon. Koska asetusehdotuksia ei ole vielä käsitelty komitea- tai työryhmätasolla, ei ole ollut mahdollista selvittää, mitä mahdollisia seuraamuksia asetuksesta voisi olla jäsenvaltioille.

Talousarviosuunnitelma voidaan rinnastaa niihin vakausohjelmiin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle ja joiden yhteydessä jäsenvaltiot selvittävät, miten ne turvaavat vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisten tavoitteiden saavuttamiseen. Jäsenvaltiot voidaan velvoittaa laatimaan uusi vakausohjelma, jos laadittu ohjelma ei vakuuta neuvostoa ja jos sen tietosisältö ei vastaa ns. käytännesäännöissä määritettyä. Varsinaiset sanktiot ovat nykyisen lainsäädännön mu-

kaan mahdollisia vain, jos jäsenvaltiot eivät täytä tavoitteita tai poikkeavat siltä uralta, jonka kautta ne on tarkoitus saavuttaa. Eri asia on se, tullaanko jossain vaiheessa asettamaan sanktioita myös siinä tapauksessa, että jokin maa ei noudata 121 artiklan perusteella annettuja suosituksia. Tästä syystä vaikuttaa siltä, että asetukset eivät olisi ristiriidassa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden kanssa, vaikka kysymys on budjettipolitiikan koordinaatiosta.

4 Vaikutukset Suomessa

Asetusehdotusten tarkoitus on vahvistaa euroalueen vakautta ja tehostaa sen hallintaa. Koska Suomi on kiinteä osa euroaluetta ja riippuvainen sen kehityksestä, vastaavat asetusehdotuksen tavoitteet likeisesti Suomen intressiä ja tukevat välillisesti vakautta ja kestävyyttä myös Suomen taloudessa. Nykyisen talous- ja rahoituskriisin taustalla olevat syyt ovat juuri niitä, joihin tiiviimmällä budjettipolitiikan koordinaatiolla halutaan puuttua. Tämä koskee ennen kaikkea etukäteisvalvontaa ja ennaltaehkäisevää toimintaa, jotta jäsenvaltiot ottaisivat budjettipolitiikassaan huomioon vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteet. Välittömiä vaikutuksia arvioitaessa on otettava huomioon se, että joulukuussa 2011 astuu voimaan talouspolitiikan koordinaatiota koskevaan lainsäädäntöpakettiin ja sen osana kansallisia budjettikehikkoja koskeva direktiivi. Samat velvoitteet omaksua numeeriset finanssipolitiikan säännöt kansallisella tasolla seuraa myös itse asetuksesta. Direktiivi velvoittaa jäsenvaltiot kehittämään kansallisia menettelyjä, joilla budjettipolitiikan suunnitellaan keskipitkällä aikavälillä. Aikaa direktiivin täytäntöönpanoon on vuoden 2013 loppuun saakka. Olennaista on myös se, että budjettisuunnittelun täytyy kattaa koko julkinen talous ja sen aluerät. Direktiivin täytäntöönpanon jälkeen uuden asetuksen asettamiin velvoitteisiin on helpompi vastata. Nämä pyrkimykset ovat yhdensuuntaisia sen kanssa, mitä samaan aikaan ollaan toteuttamassa erityisesti kuntasektorin talouden hallitsemiseksi tulevia menopaineita silmällä pitäen. Ehdotukset eivät kuitenkaan koske suoranaisesti yksittäisiä kuntia eivätkä

Ahvenanmaan maakunnan asemaa ja lainsäädäntövaltaa.

5 Kansallinen käsittely

Valmistelu on tapahtunut virkamiestyönä valtiovarainministeriössä, mutta liittyy jo pitempään jatkuneeseen keskusteluun euroalueen hallinnasta ja talous- ja rahoituskriisistä. Näihin on otettu kantaa eri yhteyksissä. Suomi on ollut periaatteessa valmis tukemaan tiiviimpää koordinaatiota euroalueella. Kirjelmäluonnos on käsitelty EU-ministerivaliokunnassa 13.1.2012. Sen lisäksi ehdotuksista on keskusteltu EU-asiain komitean alaisessa jaostossa n:o 1.

6 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto tukee pääosin komission asetusehdotuksia. Ne vastaavat pitkälle 26 päivänä lokakuuta 2011 pidetyssä euroalueen huippukokouksessa hyväksytyjä päätelmiä, joiden mukaan komissiolle tulee antaa mahdollisuus tarkastella kansallisia budjettiesityksiä etukäteen. Jos budjettivuoden aikana esiintyy poikkeamia sovitusta, voi komissio antaa suosituksia korjaavista lisätoimista. Olisi kuitenkin tärkeää, että komissio keskittyisi tässä ennen muuta alijääm- ja ohjelmamaiden budjettiseurantaan. Jotkut ehdotuksista saattavat olla liian vaativia, koska on vaikea nähdä, että komissiossa voidaan seurantaan osoittaa riittävästi päteviä resursseja.

Asetusehdotuksia käsiteltäessä tulisi asettaa selkeitä prioriteetteja. Budjettiseurannan tiivistämisen tulee heijastaa budjettitilanteita ja riskejä. Tämän vuoksi on hyvä, että siirytään asteittain kiristyvään seurantaan. Niiden maiden osalta, jotka ovat jo saavuttaneet tavoitteensa, eivätkä ole alijäämämenettelyn tai sopeutusohjelman piirissä, voitaisiin pitäytyä olemassa olevassa monenvälisessä seurannassa. Asteittain kiristyvä seuranta olisi samalla kannustin sille, että alijäämäiset ja velkaantuneet jäsenvaltiot kiirehtisivät korjaustoimia.

Asetusehdotukset ovat osin päällekkäisiä talouspolitiikan koordinaatiopakettissa (ns. six pack) sovittujen uudistusten kanssa. Ehdotuksia käsiteltäessä olisi selvitettävä, mikä kuuluu yhtäältä jäsenvaltioiden kansallisen toimivaltaan, johon finanssipolitiikan kansallisten sääntöjen omaksuminen liittyy, ja toisaalta mitä tulisi odottaa euromaiden väliseltä koordinaatiolta. Uudet asetukset eivät saa heikentää jo hyväksyttyä lainsäädäntöä. Finanssipolitiikan sääntöjen tulisi olla läpinäkyviä ja selkeitä. Päällekkäiset säädökset ja menettelyt eivät välttämättä lisää koordinaation johdonmukaisuutta ja selkeyttä vastuunjako. Tämä koskee myös ehdotuksia riippumattomista talousennusteista ja finanssipoliittisista neuvostoista. Olisi järkevää, että jokainen jäsenvaltio järjestäisi nämä seikat omien olosuhteittensa ja edellytystensä mukaisesti, mutta samalla varmistettaisiin, että menettelyt varmistavat kansallisen budjettisuunnittelun objektiivisuuden.